

[Valbak.]

Men siden lovforslaget blev fremsat den 6. maj, er der kommet en rapport fra den såkaldte Milhøjgruppe under planlægningsrådet for de højere uddannelser, rapporten vedrørende samfundsvidenskabelige basisuddannelser. I rapporten er citeret den indstilling, rådets forretningsudvalg efter undervisningsministeriets anmodning har givet om forslag til en administrativ mellemuddannelse. Det fremgår af indstillingen, at man kan tilslutte sig det synspunkt, at der er behov for administrative mellemuddannelser for stats- og kommunalforvaltningens assistentpersonale. Det fremgår også, at man ikke kan tilslutte sig, at en sådan uddannelse etableres som en lukket uddannelse, henlagt til en uddannelsesinstitution uden organisk forbindelse, med de øvrige, allerede bestående samfundsvidenskabelige uddannelser.

Begrundelserne skal jeg ikke komme nærmere ind på, ministeren kender dem da nok. De har selvfølgelig navnlig at gøre med de principper, man nu arbejder med inden for uddannelsesplanlægningen, principper, som må antages at ville folde sig ud i de kommende år i form af bredt anlagte uddannelsesmiljøer — jeg tænker selvfølgelig her på uddannelsescentrene — og i form af bredt anlagte uddannelsesprogrammer.

Så meget om det principielle, som folketingets partier et langt stykke vej har givet tilslutning til at fremme. Jeg tænker herved på centerloven, som vedtoges i sidste samling, og de bemærkninger, der i den forbindelse faldt herom bl. a. i betænkningen fra folketingsudvalget.

Det fremgår også af Milhøjrapporten, at man i planlægningsrådet erkender det akutte behov, der er for at komme i gang med uddannelsesprogrammer for ikke-akademisk personale ansat i de offentlige administrationer — lad mig her gentage, hvad der i foråret fra vor side blev peget på som nogle årsager til, at vi har det akutte behov: kommunalreform og kildeskat. Planlægningsrådet foreslår på baggrund af det akutte behov, at forvaltningshøjskolen i en overgangsperiode varetager undervisningen. Ud fra det langsigtede perspektiv udtaler rådet imidlertid også, at man forventer sammen med undervisningsministeriet at blive inddraget i overgangsordningens for-

beredelse. Jeg henviser her til Milhøjrapporten side 10. Jeg vil gerne her, eller måske hellere i udvalget, høre, om planlægningsrådets forventning i så henseende er opfyldt.

Jeg har med tilfredshed bemærket, at ministeren i bemærkningerne til lovforslaget selv taler om en overgangsordning. Jeg vil gerne have sat en tyk streg under det ord. Måske bør vi i et kommende udvalg ligefrem drøfte, om den foreløbige overgangsperiode bør være af så lang varighed, som revisionsparagraffen, altså § 10, lægger op til.

Der kan ikke være to meninger om, at behovet for efteruddannelsesstilbud vil vokse enormt i de kommende år. Slagordet „livs-lang uddannelsesproces“ skal nok vise sig at indeholde mere end et gran af sandhed. Forvaltningshøjskolen er derfor en skole, som i høj grad er kommet for at blive. Den vil være en institution i stadig og stærk vækst, men netop på grund af de stadig flere opgaver, som fremtiden vil stille forvaltningshøjskolen over for, må vi nok passe på, at aktiviteten på det længere sigt holdes inden for de naturlige rammer, som sikrer imod kvælning og imod urationel dobbeltvirksomhed på undervisningsområdet. Det betyder mere konkret, at skolen efter mit skøn bør holdes fri af eller tidligst muligt befries for opgaver, der kan tilgodeses gennem det almindelige, dvs. det åbne undervisningsvæsen, herunder egentlige uddannelser af typen administrative mellemuddannelser.

Ser man tilbage på skolens tilblivelseshistorie lovgivningsmæssigt set, vil man også opdage, at lovgiverne dengang havde det samme afgrænsede sigte med virksomheden, som jeg her har forsøgt at skitsere. Det vil man bl. a. se af ministerens forelæggelse den 18. november i 1964.

Den udvikling, vi står over for på uddannelsesområdet og da specielt på efteruddannelsesfeltet, gør det efter min mening mere end nogen sinde påkrævet at holde fast ved, at skolen er kommet til verden for at dække offentligt ansattes behov for efteruddannelse i det omfang, uddannelsesbehovet ikke kan tilgodeses af det almindelige undervisningsvæsen. Jeg håber, at ministeren kan acceptere hovedlinjerne i disse principielle betragtninger, og skal anbefale, at forslaget går i udvalg til videre behandling.

De principielle bemærkninger — forhå-